

způsobující judikatury, by takovéto mezery a nedostatky zákona doplňovala směrem pozitivním a nikoli restriktivně tak, že by lpěla na doslovu zákona, při čemž poukazuje k tomu, že prý ustanovení § 1330 obč. zák. je jakýmsi předchůdcem zákona proti nekalé soutěži. Než pro výklad a obdobné použití jiných předpisů naznačuje cestu § 7 obč. zák. Tohoto východiska zde není, protože § 1330 obč. zák. řeší zcela jasně, jaké nároky přiznává postiženému, aniž mezi nimi uvádí nárok zdržovací. Bylo již ve zmíněném rozhodnutí dovedeno, že není podkladu k domněnce, že se tak stalo jen proto, že to zákon opomenul anebo že to považoval za zbytečné, protože samozřejmé. Bylo tam také dovedeno, že nelze obdobně použití ani speciálního zákona proti nekalé soutěži, který takový nárok postiženému přiznává, a stačí poukázati k důvodům v citovaném rozhodnutí uvedeným. Stejně tak nemohlo by na př. býti v obecnoprávních věcech obdobně použito speciálních předpisů zákona směnečného a pod. Jde-li tu o nedostatek ochrany, jejíž potřeba se snad právem pociťuje v hospodářském životě, nemůže nápravy býti dosaženo cestou interpretace u soudů, nýbrž jen zákonem, jak je tomu i v četných jiných otázkách.

Čís. 13319.

Jde-li o odvolání z rozhodnutí vrchního soudu o započtení doby do přípravné praxe kandidáta advokacie, jest na výboru advokátní komory, by spisy předložil vrchnímu soudu, jenž pak podle obdoby §§ 205 a 206 jedn. řádu rozhodne o předložení spisů nejvyššímu soudu.

(Rozh. ze dne 24. února 1934, R I 100/34.)

Do usnesení vrchního soudu, jímž bylo odmítnuto jako opožděné odvolání kandidáta advokacie z usnesení výboru advokátní komory, jímž nebylo vyhověno jeho žádosti o započtení určité doby do advokátní praxe, podal kandidát advokacie odvolání, jež výbor advokátní komory předložil přímo nejvyššímu soudu.

Nejvyšší soud vrátil výboru advokátní komory spisy s tím, aby je podle obdoby § 39 písmeno c) zákona čís. 100/31 sb. z. a n. předložil vrchnímu soudu v Praze, jenž o předložení spisů nejvyššímu soudu rozhodne podle obdoby §§ 205 a 206 jedn. ř.

Čís. 13320.

Kdo prodal a knihovně převedl nemovitost před 8. květnem 1920, zavázav se, že veškeré nepřevzaté a před vkladem tržové smlouvy knihovně váznoucí dluhy a závady ze svého zastoupí a k výmazu přivede, není v poměru k nabyvateli ani podle smlouvy ani podle zákona povinen zaplatiti čs. státu nedoplatek dávky z majetku, který byl na prodané nemovitosti vložen jako závazek prodatele, a nemovitost od závazku toho odbřemeniti. Byla-li nemovitost, jež patřila prodateli dne 1. března 1919, prodána před 8. květnem 1920, jest prodatel o s o b n ě